

Vojenské památníky na Corregidoru

Ostrov Corregidor, ležící v ústí Manilského zálivu, byl vzhledem ke své geografické poloze přeměněn na důležitou americkou pevnost na Filipínách. Ostrov je známý i kvůli potupné kapitulaci amerických ozbrojených sil v květnu 1942, ale také jednou z mála větších spojeneckých vzdušně výsadkových operací v Pacifiku, provedenou v únoru 1945. Proto snad nikoho nepřekvapí, že se zde nacházejí četná vojenská muzea a památníky.

Turista má šanci navštívit část dělostřeleckých baterií, například Grubs, Hearn a Way, které společně s pevnostní infrastrukturou (např. muniční skladiště, kasárna, elektrárna a síť cest) vytvářely uskupení nazvané Fort Mills. Přístupná je také část podzemních prostor velitelského stanoviště a úkrytu Malinta (tzv. Malinta Tunnel), vybudovaného v návrší Malinta. Portály tunelu sice nesou letopočet 1932, ale do dubna 1941 nebyl úkryt stavebně dokončen.

Předmětem tohoto krátkého příspěvku jsou však rozsahově menší muzea a památníky rozestřené po ostrově. Z nich má největší význam Památník války v Pacifiku (Pacific War Memorial), který se nachází na západní výšině zvané Topside nedaleko od zničených hlavních kasáren Topside Barracks. Tato stavba byla dlouhá 463 metrů, a proto byla vojáky přezdívána Mile Long Barracks. Dominantou památníku je socha dvou vzájemně se podpírajících zraněných amerických vojáků. Sličná filipínská průvodkyně však dávala k lepšímu vtip, že se jedná o dva alkoholem posilněné vojáky.

◀ Nesmazatelná slova gen. MacArthura „Já se vrátím“ se kupodivu podařilo uskutečnit

◀ Obraz, který namaloval Tom Freeman v roce 1988, zobrazuje evakuaci generála MacArthura se štábem a rodinou na torpédovém člunu PT-41. Američané si zkrátka potrpí na patos.

Parašutistický výsadek asi 2000 mužů 503. výsadkového pluku (503 Parachute Infantry Regiment), kteří na ostrov seskočili 16. 2. 1945, připomíná památník ve tvaru vrchlíku padáku. Znakem této jednotky je od té doby orel, který drží v pařátech skálu, neboť „Skála“ (The Rock), byla přezdívka Corregidoru.

V areálu se nachází malé muzeum postavené v nové budově za finanční prostředky nadace Corregidor Foundation, Inc. Tato nadace byla založena v roce 1987 a od roku 1989 spravuje vojenské památky na ostrově. Vnitřní expozice obsahuje několik kusů dělostřelecké techniky, především 57mm protitankový kanon M1, hlaveň bezzákluzového kanonu (pravděpodobně typu M18 ráže 57 mm) dodávaného na konci války filipínským partyzánům a americké 60mm a 81mm minomety. Z ručních zbraní se ve vestibulu nachází vodou chlazený 7,62mm těžký kulomet Browning M1919, 7,62mm těžký kulomet Browning M1917A1 a torzo 12,7mm velkorážního kulometu M2

s vodním chlazením ve verzi pro protiletadlovou obranu plavidel. Tato zbraň byla v průběhu války nahrazena účinnějšími 20mm kanony Oerlikon.

V hlavní expoziční místnosti, které vévodí velká mozaika znázorňující spojenecké kampaně v Tichomoří, se pak nacházejí nejužívanější americké a japonské ruční palné zbraně. Nemohou chybět ani fotografie zachycující kapitulaci americké a filipínské posádky, ale především unikátní fotografie ze zpětného dobytí ostrova. Oblibu generála MacArthura, který na rozkaz prezidenta opustil obleženou pevnost v torpédovém člunu PT-41, zde připomíná model tohoto subtilního plavidla a velký obraz generálova štábu na molu před odjezdem. Obraz však pochází z roku 1988.

Pod širým nebem před budovou je vystavena americká 105mm houfnice M3 určená pro vzdušnou přepravu výsadkáři a 75mm houfnice M1 na méně rozšířené rozevíratelné dvojramenné lafetě M2. Další exponáty pocházejí z vykopávek, respektive nálezů opuštěných zbraní. Jed-